

To og Halvfjerdsindstyvende Møde.

Tirsdagen den 18de April 1882. N. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underſkrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortſættelse af eneſte Behandling af Forſlag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ſte April 1882 til 31te Marts 1883.

Chr. Ravn: Da jeg igaar begjærede Ordet, var det min Tro, at det nu laſtede ad Enden med Forhandlingen, og at jeg rimeligviis vilde være bleven en af de ſidſte Talere. Jeg vilde derfor kun have ſagt nogle Ord, inden denne Forhandling sluttede, til Motivering af min Afſtemning under 3die Behandling. Som det maatte er beſkjendt, ſtemte jeg imod Finantsloven ved 3die Behandling, og Grunden var den, at jeg havde begjæret Ordet for at tage et Forbehold overfor den Flothed, ſom i det Hele taget kan ſiges at være det Betegnende ved denne Finantslov. Jeg vilde ikke være med til at tage Konſekventerne af flere af de Beſtemmelſer, og da jeg ikke kunde faae det ubtalt, ſaa mente jeg, at der var ingen anden Udvei for mig end den at ſige Nei. Jeg vil nemlig albrig være med til at ſtemme enten paa Andres Autoritet eller, ſom det ogsaa blev berørt ſidſt, ſtemme paa Tjælſer lige overfor en eller anden Sag. Jeg vil have det ſaaledes, at, naar jeg afgiver min Stemme for en Ting, ſaa er det, fordi jeg er fuldt overbevist om det Rigtige i den, og naar der er Punkter, ſom jeg er imod, og ſom jeg naturligviis ikke ſom Enkeltpand mægter at faae udfstemte, maa jeg idetmindſte tage mit Forbehold overfor Konſekventerne. Overfor Finantsudvalget kan jeg kun beklage, at der er kommet en ſaadan Flothed ind; om det er begrundet i, at Statskaſſen bugner ſaa ſtærkt af Penge, eller om det er af andre Hensyn, ſkal jeg ikke indlade mig paa. Jeg vilde kun ønske, at man vilde ſe lidt mere paa det Billede, der hænger i Finantsudvalgets Værelſe, ſom er Billedet af vor

bedſte Finantsmand fra den Side, hvor jeg ſtaar; jeg tænker herved paa Aſherning. Her mener jeg, at Finantsudvalget har været ſærlig flot paa Bygningsomraadet, og jeg vil der tillade mig at give Udvalget det Raad, forſaavidt det mener at kunne tage Hensyn til det, at det i Fremtiden ikke blot gaar efter det bygningstyndige Medlems Raad, ſom det har fulgt til Dato, men at man ſpør flere til, ſom have Indſigt i den Slags Sager.

Da jeg har faaet Ordet, vil jeg tillade mig at omtale enkelte Udtryk, der ere ſalbnæ, ſaavel fra den ærede Finantsminister ſom fra Medlemmer her i Salen. Den Maade, paa hvilken den ærede Minister omtalte Lønningudvalget, tror jeg ikke er rigtig. Som beſkjendt, vare alle de Lønningſlovforſlag, ſom bleve forelagte af den ſamlende Regjering, baſerede paa de nuværende Lønninger plus de Lønningstillæg, der have været givne i tidligere Tid; det var det Almindelige for Lønningſlovforſlagene. Da Lønningudvalget fik en halv Snæs Betænkninger færdige og deri fremsatte ſine Tanker derom, viſte det ſig, at Gler-tallet ſtod ikke paa dette Grundlag, men tværtimod kun gif til Forhøiſe af Lønninger paa indtil 24—2500 Kr.; det var den ſamme Tankegang, ſom gaar igjennem Dyrtidstillæget nu. Der var jo flere af diſſe Lovforſlag, der kom til Forhandling i ſelve Thinget, ja der var endogſaa et enkelt, nemlig det, ſom handlede om at redde Oppehørsſelsmanden for Kolbing By, om hvilket der blev lavet en Overenſtomt. Der var kun to eller tre Medlemmer imod, men de øvrige vare for det og fik det baaret igjennem dette Thing ind i Landſtinget; men ſaa viſte det ſig, at Landſtinget kunde ikke engang gjøre dette Lovforſlag færdigt. Det ſtaar for mig, at ſiden den Tid maatte Lønningudvalget ſige: Naar vi have fremsat vore Tanker om Lønningſlovene i Almindelighed i de enkelte Lovforſlag, der ere tomme frem, og diſſe have faaet den Modtagelſe, de have faaet, og naar Ministeren endogſaa ikke har kunnet faa et enkelt Lov igjennem, ſom der var naaet Overenſtomt om, ſaa er det bedſt at lade Arbejdet i Lønningudvalget hvile iaar. Jeg kunde rigtignok have ønsket, at man havde faaet Betænkning frem om de Lønningſlovforſlag, hvorover der ikke iſjor blev afgivet Betænkning, og ſærlig vilde jeg have ønsket, at der var fremkommet Betænkning angaaende Lønningene ved de lærde Skoler, da jeg veed, at Mange vente paa at ſaa Thingets Mening derom at høre. At nu ſærlig de Lovforſlag, der høre under Finantsministeren, ikke kom frem, tror jeg, var ganſke tilfældigt; man begyndte paa nogle, men der var 17—18 Stykker. Imidlertid synes jeg ikke, at